

Det er ingen Lunde „Spisevarer“, der er Tale om, navnlig ikke naar man ved Spisevarer tænker paa tilberedte Varer. Det er ganske vist, at en Deel af dem er Fødemidler, men Fødemidler i utilberedt Tilstand, hvilket jo den større Deel af det Slags Stabegjæld hele Sylland over har været. Der er Kjød og der er Brød, over Halvdelen af Kravet er Korn og Foder til Heste; der er Skaftehavre og forskellige andre Ting, som dog ikke kunne regnes til Spisevarer. Ved Spisevarer maatte man dog nærmest forstaae Smørrebrød eller tilberedte Spiser, men det er slet ikke det, her er Tale om; her er Tale om Leverancer af virkelig raa Fødemidler. Altsaa i de forskellige Punkter, jeg her har fremhævet med Hensyn til den ærede Finantsministers Fremstilling, maa det vistnok erkjendes, at der er Afvigelse tilstede mellem hans og min Fremstilling, og jeg vil tillade mig at holde paa, at min er den rette, saa meget mere som jeg holder de originale Papirer her i min Haand. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale, at Sagen maa blive undersøgt.

Ordføreren: Angaaende det Forslag af Udvalget om at henvise Skipper Kjers Andragende til Finantsministeren, da troer jeg, at Udvalget, hvis det havde havt Leilighed til at tage denne Sag under Behandling, siden det er blevet oplyst om visse Forhold vedrørende Anliggender, der ogsaa angaae dette Andragende, vilde have frasødt dette Forslag. Jeg er enig med den høitærede Finantsminister i, at det ikke vil være heldigt at vedtage Indstillingen, og skjøndt jeg ikke paa Udvalgets Vegne kan tage Forslaget tilbage, da ikke alle Medlemmerne ere tilstede, tør jeg dog antage, at Thinget vil stemme med Udvalgets Indstilling i denne Henseende. — Der er indvendt mod Forslaget under Nr. 1 af den høitærede Finantsminister, at vedkommende Andrager havde faaet sin fulde Indtægt i Pension, da han affædigedes; 284 Rd. var hans Indtægt, og den fik han i Pension. Det er meget vigtigt, men det er dermed ikke modbevist, at Manden, der var den Æneste, der afgik paa den Tid, kun tre Maanedes, før den egentlige Reduction i Anledning af Planen af 1842

faandt Sted, besøgtet blev saa extraordinairt behandlet, at det maa betragtes som ubilligt; thi han var blandt de ikke saa Premierlieutenanter, som der ifølge Rescripterne af October og November 1841 var reserveret Capitains-Charakter og i Henhold til de samme Bestemmelser tilfagt, at hvis de gif af, da skulde de gaae af med Capitains Indtægt som Pension. Det er altsaa kun den uslykkelige Omstændighed, at vedkommende Mand paa Grund af Sygdom blev affædiget et Fjerdingaar før de Andre, der førte til, at han i en lang Række af Aar lige indtil 1858 maatte staae paa 284 Rd. plus de 40 Rd., han fik i 1856, medens hans fuldt ligestillede Colleger lige siden 1842 havde faaet 417 Rd. i Pension, og uagtet Manden, navnlig i forrige Krig, hvorfor der foreligger Beviser, havde udført god Tjeneste for Fædrelandet. Angaaende Forslaget under Nr. 3 skal jeg ganske henstille til det høie Thing, hvorvidt det vil følge Fleertallet eller ei. Jeg troer fremdeles, at det ikke er rigtigt, at Statskassen paatager sig Forpligtelser i denne Henseende, Forpligtelser, der efter deres Natur nærmest henhøre under den vedkommende Egn af Landet, hvor Skolen, der ikke er nogen offentlig Statsanstalt, er beliggende. Det glædede mig, at den høitærede Finantsminister angaaende sin Udtalelse om Forslaget Nr. 5 svarede til, at han ikke vilde anvende det af ham fremførte Exempel paa nærværende Tilfælde; thi jeg skal ikke nægte, at en saadan Anvendelse vistnok vilde have været meget ubillig. Jeg har ikke andet Kjendskab til denne Sag end det, der fremgaaer af Actstykkerne, men naar Oplysningerne ere saaledes beskafne som disse, troer jeg ikke, at de kunne give Anledning til at anvende et saadant Exempel. Naar den høitærede Finantsminister mener, at Forholdet ikke er correct fremstillet, da veed jeg ikke, hvad dermed skal være meent, enten Udvalgets Betænkning eller min Fremstilling eller begge Dele. Jeg skal modsigge den høitagede Minister, det maa beroe paa en Misforstaaelse, at det skulde være incorrect fremstillet. Selve Betænkningen siger udtrykkelig, at det var to Policers Beløb, 600 Rd.; der er altsaa Intet sagt om, hvad den høitærede Finantsminister httrede. Det Samme har ligeledes jeg frem-